

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 12 юли 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-269/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Членове 28 и 31 от Споразумението за ЕИП — Данъчно законодателство — Преместване на данъчнозадължено лице в чужбина — Задължение да се включат всички недеklarирани доходи в данъчната основа за последната данъчна година — Загуба на евентуално предимство, състоящо се в отложеното плащане на данъчното задължение)

(2012/C 287/02)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lya1 и F. Jimeno Fernández)

Ответник: Кралство Испания (представител: M. Muñoz Pérez)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: M. Lumma, C. Blaschke и K. Petersen), Кралство Нидерландия (представители: C. Wissels и M. de Ree), Португалска република (представител: L. Inez Fernandes)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 19 ЕО, 38 ЕО и 43 ЕО и на членове 28 и 31 от Споразумението за ЕИО — Данъчнозадължени лица, които се преместват да живеят в чужбина — Задължение за включване на всички доходи, които не са обложени, в данъчната основа за последната данъчна година, през която те са считани за местни данъчнозадължени лица

Диспозитив

1. Като е приело и оставило в сила в член 14, параграф 3 от Закон 35/2006 за данъка върху доходите на физическите лица и за частично изменение на законите за корпоративното подоходно облагане, за данъка върху доходите на чуждестранните лица и за данъка върху имуществото (Ley 35/2006, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio) от 28 ноември 2006 г. разпоредба, която изисква данъчноза-

дължените лица, които се преместват да живеят в чужбина, да включат всички недеklarирани доходи в данъчната основа за последната данъчна година, през която са били считани за местни лица, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО.

2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Осъжда Кралство Испания да заплати три четвърти от всички съдебни разноски. Осъжда Европейската комисия да заплати останалата една четвърт.
4. Федерална република Германия, Кралство Нидерландия и Португалската република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 5 юли 2012 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Белгия) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)/État belge

(Дело C-318/10) ⁽¹⁾

(Свободно предоставяне на услуги — Данъчно законодателство — Приспадане като професионални разходи на разходите, направени за възнаграждението на доставки на услуги — Разходи, направени по отношение на доставчик на услуги, установен в друга държава членка, в която не се облага с данък върху доходите или се облага съгласно значително по-благоприятен данъчен режим — Приспадане, подчинено на задължението за представяне на доказателства за действителното извършване и редовността на доставката, както и на обичайния характер на свързаното с нея възнаграждение — Пречка — Обосноваване — Борба срещу данъчната измама и избягването на данъци — Ефективност на данъчния контрол — Балансирано разпределение на правомощията за данъчно облагане между държавите членки — Пропорционалност)

(2012/C 287/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation